

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 594/2022-47

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/71/2020 takto

rozhodol:

1. Postupom Krajského súdu v Nitre v konaní sp. zn. 26S/71/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.
2. Krajskému súdu v Nitre v konaní sp. zn. 26S/71/2020 **prikazuje** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Krajský súd v Nitre **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **492,31 eur** a zaplatiť ich právnemu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. septembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie svojej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/71/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje prikázať krajskému

súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Požaduje tiež finančné zadosťučinenie 4 417 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 594/2022-23 z 27. októbra 2022 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny postupom krajského súdu v napadnutom konaní. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

II.

Skutkové východiská

3. Proti sťažovateľovi bolo vedené daňové konanie od 19. marca 2019 do 4. februára 2020. Daňový úrad Nitra (ďalej len „daňový úrad“) rozhodnutím z 26. augusta 2020 vyrubil rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2018. O odvolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu daňového úradu rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“ alebo „žalovaný“) 27. novembra 2020 tak, že rozhodnutie daňového úradu potvrdilo.

4. Sťažovateľ sa správnu žalobou doručenu krajskému súdu 23. decembra 2020 domáha preskúmania rozhodnutia finančného riaditeľstva. Súčasťou žaloby bol aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Sťažovateľ podaním doručeným krajskému súdu 7. januára 2021 doplnil návrh na priznanie odkladného účinku žalobe.

5. Krajský súd výzvou z 8. februára 2021 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, sťažovateľ uhradil súdny poplatok 16. februára 2021.

6. Krajský súd 16. apríla 2021 vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, k návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe a na predloženie administratívneho spisu.

7. Krajskému súdu bolo 22. apríla 2021 doručené doplnenie (v poradí druhé) návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku žalobe, pričom sťažovateľ žiadal o čo najskoršie rozhodnutie o návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe. Doplnenie návrhu krajský súd zaslal 29. apríla 2021 žalovanému.

8. Krajskému súdu bolo 20. mája 2021 doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe a k návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe. Žalovaný krajskému súdu zároveň s vyjadrením predložil administratívny spis.

9. Krajský súd uznesením z 8. júna 2021 priznal správnej žalobe odkladný účinok do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej, a to podľa § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

10. Krajský súd následne 23. júna 2021 zaslal sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného z 20. mája 2021. Sťažovateľ 28. júla 2021 doručil krajskému súdu svoju repliku k vyjadreniu žalovaného. Replika sťažovateľa bola následne krajským súdom zaslaná žalovanému 27. októbra 2021.

11. Krajský súd 25. augusta 2022 nariadil pojednávanie vo veci na 29. september 2022. Podaním z 28. septembra 2022 právny zástupca sťažovateľa ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' sťažovateľa na pojednávaní. Súčasťou podania bol súhlas s vykonaním pojednávania a rozhodnutím v ich neprítomnosti.

12. Krajský súd na pojednávaní 29. septembra 2022 rozhodol vo veci samej tak, že rozhodnutie finančného riaditeľstva, ako aj rozhodnutie daňového úradu zrušil a vec vrátil daňovému úradu na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 10. decembra 2022.

III.

Argumentácia sťažovateľa

13. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že k namietanému porušeniu jeho označených práv došlo neefektívnym a nesústređeným postupom krajského súdu v konaní o správnej žalobe sťažovateľa. Sťažovateľ sa správnu žalobou doručenou krajskému súdu 23. decembra 2020 domáha preskúmania rozhodnutia finančného riaditeľstva. Krajský súd uznesením z 8. júna 2021 priznal správnej žalobe odkladný účinok, v dôsledku čoho mal krajský súd v zmysle § 187 ods. 1 SSP povinnosť rozhodnúť o správnej žalobe v lehote 6 mesiacov od priznania odkladného účinku. Krajský súd nariadil pojednávanie vo veci až na 29. september 2022.

IV.

Vyjadrenie krajského súdu a replika sťažovateľa

IV.1. Vyjadrenie krajského súdu:

14. Krajský súd vo vyjadrení poukázal na rozsiahlosť žaloby, ktorou bolo iniciované napadnuté konanie. Krajský súd na návrh sťažovateľa uznesením z 9. júna 2021 priznal žalobe odkladný účinok. V priebehu roku 2021 a 2022 bol predseda senátu v danej veci (██████████) dlhodobo práceneschopný, pričom tento stav pretrváva dosiaľ. Je všeobecne známou skutočnosťou, že správne súdy sú výrazne preťažené. Krajský súd 25. augusta 2022 vo veci nariadil pojednávanie na 29. september 2022, keďže o nariadenie pojednávania žiadal sťažovateľ v žalobe. Na pojednávaní 29. septembra 2022, ktorého sa sťažovateľ ani jeho zástupca nezúčastnil, krajský súd vo veci rozsudkom rozhodol tak, že žalobe vyhovel, teda ňou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil spolu s jemu predchádzajúcim prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2022. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť len dva dni predtým, ako sa malo uskutočniť pojednávanie nariadené na 29. september 2022 a na ktorom bolo možné očakávať vyhlásenie rozhodnutia vo veci samej. Sťažovateľ nevyužil možnosť podania sťažnosti na postup súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Dĺžka správneho súdneho konania sa nemohla žiadnym negatívnym spôsobom prejavíť vo sfére sťažovateľa, pretože od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o priznaní odkladného účinku správnej žalobe (10. júna 2021) až do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej bol sťažovateľ v plnom rozsahu

chránený pred všetkými právnymi účinkami správnu žalobou napadnutého rozhodnutia. Celková dĺžka napadnutého konania predstavuje 1 rok a 11 mesiacov. Nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

IV.2. Replika sťažovateľa:

15. Sťažovateľ vo svojej replike zotrval na argumentácii obsiahnutej v ústavnej sťažnosti. Uviedol, že rozsah žaloby (53 strán) je úplne bežným javom a nie je možné ním odôvodňovať dĺžku konania s apelom na vzniknutú zložitost' konania. V prípade práceneschopnosti konajúcich sudcov je povinnosťou súdu zabezpečiť včasne ich zástupcu. V čase podania ústavnej sťažnosti u sťažovateľa vzhľadom na celkovú dĺžku konania existovala dôvodná obava, či sa vôbec dočká spravodlivosti. V danom prípade využitie podania sťažnosti podľa zákona o súdoch nemožno považovať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu práv, krajský súd bol naoko „činný“, využitie tohto oprávnenia nie je podmienkou možnosti podania ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ poukazuje na svoj proaktívny prístup v konaní (zaplatenie vyrubeneho súdneho poplatku obratom, duplicitné domáhanie sa priznania odkladného účinku žaloby). Zo samotného charakteru konania je zrejmé, že konečné vyriešenie sporu bolo pre sťažovateľa dôležité a významné, pretože sa týka majetkovej sféry sťažovateľa, na čom nič nemení fakt, či bol žalobe priznaný odkladný účinok. Bez ohľadu na to, komu má stanovenie lehoty na rozhodnutie súdu slúžiť, ide o lehotu, v rámci ktorej je povinný súd rozhodnúť v prípade, ak došlo k priznaniu odkladného účinku. Je potrebné vziať do úvahy, že správne súdne konanie predchádza správne konanie a že v danej veci nejde o skutkovo alebo právne náročný spor s vysokým počtom účastníkov. Sťažovateľ sa riadne ospravedlnil z pojednávania nariadeného na 29. september 2022 a dal súhlas na prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti a neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Podľa doložky nadobudol rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť 10. decembra 2022, teda nie 9. novembra 2022, ako uvádza krajský súd. Konanie ako celok k dnešnému dňu nie je ukončené, pretože ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu

(povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd podotýka, že rozhodovanie o správnych žalobách v daňových veciach (konkrétne veci týkajúce sa dane z pridanej hodnoty) je štandardnou vecou, ktorá patrí do rozhodovacej agendy správneho súdnictva, a preto napadnuté konanie z tohto uhla pohľadu nemožno považovať za právne zložité. Z už uvedenej chronológie úkonov je tiež zrejmé, že krajský súd mal k dispozícii administratívny spis, pričom správny súd v konaniach o správnej žalobe nevykonáva dokazovanie a ani obdobné úkony, teda v predmetnej veci nemohlo ísť ani o faktickú zložitosť veci.

19. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v priebehu konania pred krajským súdom k zbytočným prieťahom.

20. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

21. Podľa § 187 ods. 1 SSP ak správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a), je povinný o nej rozhodnúť do šiestich mesiacov od vydania uznesenia o priznaní odkladného účinku.

22. K samotnému postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že po podaní žaloby (23. decembra 2020) krajský súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, vykonával úkony potrebné pre rozhodnutie o návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe a pre rozhodnutie o žalobe (vzájomné doručovanie podaní účastníkov konania), konal plynulo. O návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe rozhodol 8. júna 2021 tak, že žalobe odkladný účinok priznal, v dôsledku čoho bol v zmysle § 187 ods. 1 SSP povinný o žalobe rozhodnúť do 8. decembra 2021. Krajský súd však o žalobe rozhodol až 29. septembra 2022.

23. Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ zákonodarca určí súdu lehotu, v ktorej má o žalobe (t. j. vo veci samej) rozhodnúť, bez ohľadu na skutočnosť, v prospech ktorého subjektu je lehota zakotvená, takýto stav vyvoláva u účastníkov konania legitímne očakávanie rozhodnutia veci, resp. ukončenia konania v danej lehote. Ústavný súd nevyklučuje, že v konaní môžu nastať určité objektívne okolnosti, ktoré sú spôsobilé zmať možnosť súdu rozhodnúť v stanovenej lehote, vo veci sťažovateľa však zo spisu krajského súdu nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by bránili krajskému súdu rozhodnúť o žalobe včas. K obrane krajského súdu poukazujúcej na zaťaženosť z hľadiska množstva prejednávanej agendy, na personálne aspekty, ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej organizačné, personálne či technické problémy všeobecných súdov nemôžu byť na úkor práv účastníkov konania, nezbavujú štát zodpovednosti za prieťahy v súdnom konaní, v dôsledku čoho takéto argumenty neobstoja (napr. III. ÚS 17/02).

24. Krajský súd vo svojom vyjadrení upriamuje pozornosť na celkovú dĺžku napadnutého konania v trvaní 1 roka a 11 mesiacov a na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu vychádzajúcu z judikatúry ESĽP, v zmysle ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy vecí nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K tomuto ústavný súd uvádza, že v konaniach krajského súdu, ktoré boli preskúmané ústavným súdom z hľadiska existencie zbytočných prietahov pod sp. zn. IV. ÚS 77/2020 a sp. zn. IV. ÚS 251/2021, nebol správnym žalobám priznaný odkladný účinok, a teda ani následne krajský súd nebol povinný rozhodnúť o žalobe v 6-mesačnej lehote. V napadnutom konaní však v dôsledku priznania odkladného účinku žalobe malo byť o žalobe rozhodnuté do 6 mesiacov. Odkladný účinok bol žalobe priznaný uznesením z 8. júna 2021, krajský súd tak mal v zmysle § 187 ods. 1 SSP rozhodnúť o žalobe do 8. decembra 2021. Krajský súd však o žalobe rozhodol až 29. septembra 2022, t. j. po viac ako 15 mesiacoch od priznania odkladného účinku, čím viac ako dvojnásobne prekročil lehotu na rozhodnutie o žalobe. Bez ohľadu na celkovú dĺžku konania, prekročenie stanovenej lehoty v tomto rozsahu bez existencie objektívnych príčin brániacich včasnému rozhodnutiu o žalobe ústavný súd považuje za zbytočné prietahy dosahujúce ústavnoprávnu intenzitu.

25. Aj za stavu, keď bol žalobe priznaný odkladný účinok, na strane sťažovateľa existovala právna neistota spočívajúca v tom, či napokon (v závislosti od rozhodnutia vo veci samej v napadnutom konaní) bude musieť splniť povinnosť spočívajúcu v peňažnom plnení, uloženú mu rozhodnutím daňového úradu v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím finančného riaditeľstva.

26. Na margo poukazu krajského súdu na skutočnosť, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nepodal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy podľa zákona o súdoch, ústavný súd uvádza, že v zmysle rozhodovacej činnosti ESĽP sťažnosť adresovaná predsedovi súdu nie je účinným prostriedkom nápravy (rozsudok ESĽP z 12. 6. 2012 vo veci Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 30189/07).

27. Po preskúmaní obsahu spisu krajského súdu ústavný súd konštatuje, že postup krajského súdu v napadnutom konaní je poznačený prietahmi, ktoré je možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

28. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti je zo strany krajského súdu ešte potrebné rozhodnúť o výške náhrady trov konania, ústavný súd uložil krajskému súdu príkaz konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku nálezu).

30. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

31. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadostučinenia 4 417 eur, ktoré považuje za primerané okolnostiam veci.

32. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

33. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení ústavný súd prihliadal na celkovú dĺžku napadnutého konania, charakter napadnutého konania, konštatované prekročenie lehoty na rozhodnutie o žalobe, okolnosť, že vo veci samej bolo medzičasom právoplatne rozhodnuté, ďalšie konkrétne okolnosti prípadu. K nim patrí aj skutočnosť, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť 27. septembra 2022, teda v čase, keď už mal vedomosť o nariadenom termíne pojednávania krajským súdom na 29. september 2022, na ktorom bolo možné očakávať rozhodnutie vo veci. Z vyžiadaného spisu krajského súdu nevyplýva, že by sťažovateľ v období po 8. decembri 2021 (teda po uplynutí lehoty na rozhodnutie o žalobe, ktorej bol priznaný odkladný účinok) do podania ústavnej sťažnosti akokoľvek upozorňoval krajský súd na existenciu zbytočných prietáhov, prekročenie lehoty na rozhodnutie o žalobe, dožadoval sa rozhodnutia vo veci. Uvedené nesvedčí o pociťovaní právnej neistoty sťažovateľom v takej intenzite, ktorá by si vyžadovala popri vyslovení porušenia sťažovateľových práv aj priznanie finančného zadosťučinenia.

34. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že okolnosti sťažovateľovej veci neopodstatňujú okrem vyslovenia porušenia jeho práv aj priznanie finančného zadosťučinenia. Deklarovanie porušenia sťažovateľových práv je pre neho v danom prípade dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto sťažnosti sťažovateľa v časti požadovaného finančného zadosťučinenia nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

35. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 492,31 eur (bod 3 výroku nálezu).

36. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena advokáta zvyšuje o 20 % (82,05 eur). Pokiaľ ide o repliku sťažovateľa z 25. januára 2023, ústavný súd za tento úkon právnej služby náhradu trov nepriznal, pretože replika nepriniesla nové skutočnosti alebo informácie, ktoré by ústavnému súdu neboli už skôr známe.

37. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2023

Robert Šorl
predseda senátu